

Πρόταση

Νόμος για τα τέλη επισκεπτών

Κεφάλαιο 1. Σκοπός και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1-1 Σκοπός

(1) Σκοπός του νόμου είναι να συμβάλει στη χρηματοδότηση δημόσιων αγαθών που σχετίζονται με τον τουρισμό μέσω τέλους επισκεπτών με τη μορφή τέλους.

(2) Στα δημόσια αγαθά που σχετίζονται με τον τουρισμό και μπορούν να χρηματοδοτηθούν από τέλος επισκεπτών συγκαταλέγονται υπηρεσίες, φυσικά και πολιτιστικά περιβάλλοντα, υποδομές, κτίρια και άλλοι πόροι, των οποίων η χρήση ή η ζήτηση αυξάνεται σημαντικά με τον αριθμό των επισκεπτών.

(3) Τα δημόσια αγαθά που σχετίζονται με τον τουρισμό και τα οποία μπορούν να χρηματοδοτηθούν από τέλος επισκεπτών για το Longyearbyen είναι δημόσιες υποδομές και δημόσιες υπηρεσίες που αποτελούν προϋπόθεση για την τουριστική δραστηριότητα στο Longyearbyen, και άλλες υπηρεσίες της τουριστικής βιομηχανίας.

Άρθρο 1-2 Εφαρμογή του νόμου στο Svalbard

Η πρώτη και τρίτη παράγραφος του άρθρου 1-1, τα άρθρα 2-3 έως 2-10 και το άρθρο 4-1 του νόμου ισχύουν επίσης για το Longyearbyen. Ο Βασιλιάς μπορεί να εκδώσει κανονισμούς σχετικά με τις προσαρμογές που είναι αναγκαίες λόγω των τοπικών συνθηκών, πρβλ. άρθρο 3-1.

Κεφάλαιο 2. Τέλος διαμονής

Άρθρο 2-1 Αρμοδιότητα θέσπισης δημοτικού τέλους τουριστικών καταλυμάτων

(1) Ο δήμος, ο οποίος εκπροσωπείται από το δημοτικό συμβούλιο, μπορεί να θεσπίσει την καταβολή τέλους επισκεπτών για την εκπλήρωση του σκοπού που ορίζεται στο άρθρο 1-1.

(2) Το τέλος ισχύει για ολόκληρο τον δήμο.

(3) Ο δήμος, ο οποίος εκπροσωπείται από το δημοτικό συμβούλιο, μπορεί να εκδίδει κανονισμούς που καθορίζουν τους μήνες του έτους κατά τους οποίους ισχύει το τέλος διαμονής.

(4) Το τέλος ισχύει για την ενοίκιαση δωματίων, διαμερισμάτων, εξοχικών, κατοικιών, γης κ.λπ. σε ξενοδοχεία, επιβατηγά πλοία που χρησιμοποιούνται ως ξενοδοχεία, κάμπινγκ, κάμπινγκ για αυτοκινούμενα τροχήσπιτα, ξενώνες, λιμάνια επισκεπτών για σκάφη αναψυχής και άλλα καταλύματα, συμπεριλαμβανομένης της ιδιωτικής μίσθωσης για μη εμπορικούς σκοπούς, όπου ο πελάτης έχει πρόσβαση στις εγκαταστάσεις διαμονής από τα μεσάνυχτα έως τις 6:00 π.μ. και για περίοδο μικρότερη των 30 συνεχόμενων ημερών.

(5) Η υποχρέωση καταβολής τέλους γεννάται κατά την έναρξη της διανυκτέρευσης.

(6) Το τέλος προσδιορίζεται στα έγγραφα πώλησης για την υπηρεσία με την οποία συνδέεται.

Άρθρο 2-2 Σχέδιο χρήσης των εσόδων που παράγονται από το τέλος διαμονής

(1) Ο δήμος καταρτίζει σχέδιο για τη χρήση των εσόδων που παράγονται από το τέλος σύμφωνα με τον σκοπό που αναφέρεται στο άρθρο 1-1.

(2) Ο δήμος διασφαλίζει ότι οι επηρεαζόμενες επιχειρήσεις είναι σε θέση να συνεισφέρουν στο σχέδιο.

Άρθρο 2-3 Εξαιρέσεις από το τέλος διαμονής

(1) Δεν επιβάλλεται τέλος για την ενδιαίτηση σε επιβατηγά πλοία υπό διαμετακόμιση ή άλλες παρόμοιες υπηρεσίες καταλύματος.

(2) Το υπουργείο μπορεί να προβλέπει άλλες απαλλαγές από το τέλος σε κανονισμούς.

Άρθρο 2-4 Βάση υπολογισμού

(1) Το δημοτικό τέλος διαμονής υπολογίζεται ως ποσοστιαία προσαύξηση ύψους 3 % επί του ποσού που καταβάλλεται για το κατάλυμα, εκτός φόρου προστιθέμενης αξίας.

(2) Για το Longyearbyen, το τέλος επισκεπτών μπορεί να καθοριστεί ως κατ' αποκοπήν ποσό.

Άρθρο 2-5 Το τέλος

(1) Όποιος, έναντι πληρωμής, πωλεί την υπηρεσία για την οποία υπολογίζεται το τέλος, υπολογίζει, εισπράττει από τον πελάτη και καταβάλλει το τέλος στον δήμο στον οποίο βρίσκεται το κατάλυμα.

(2) Εάν ένας πάροχος που δεν είναι εγγεγραμμένος στο Μητρώο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας χρησιμοποιεί άλλο μέρος για τη διευκόλυνση της παροχής της υπηρεσίας και την είσπραξη της πληρωμής για λογαριασμό του, ο

διαμεσολαβητής ευθύνεται έναντι του δήμου.

(3) Οι επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες στο Μητρώο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας υπολογίζουν και καταβάλλουν το τέλος για τις ίδιες χρονικές περιόδους και με τις ίδιες προθεσμίες πληρωμής που ισχύουν για τη φορολογική δήλωση φόρου προστιθέμενης αξίας.

(4) Οι επιχειρήσεις που δεν είναι εγγεγραμμένες στο Μητρώο Φόρου Προστιθέμενης Αξίας υπολογίζουν και καταβάλλουν το τέλος διαμονής για ένα ημερολογιακό έτος. Η καταληκτική ημερομηνία πληρωμής είναι η 10^η Μαρτίου του επόμενου έτους.

(5) Η τέταρτη παράγραφος εφαρμόζεται αντίστοιχα σε παρόχους που εκμισθώνουν κατοικίες, δευτερεύουσες κατοικίες ή παραθεριστικές κατοικίες για μη εμπορικούς σκοπούς.

(6) Το υπουργείο μπορεί με κανονισμούς να θεσπίζει λεπτομερέστερες διατάξεις σχετικά με την εν λόγω ευθύνη σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο.

Άρθρο 2-6 Αρχή είσπραξης

Ο δήμος είναι η αρχή συλλογής.

Άρθρο 2-7 Υποχρέωση δημοσιοποίησης πληροφοριών και εξαιρέσεις από την υποχρέωση εμπιστευτικότητας

(1) Κατόπιν αιτήματος, το πρόσωπο που υποχρεούται να καταβάλει το τέλος παρέχει στον δήμο τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για τον έλεγχο της βάσης υπολογισμού, την είσπραξη και την καταβολή του τέλους. Ο δήμος μπορεί να ορίσει προθεσμία για την κοινοποίηση πληροφοριών σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο. Η προθεσμία δεν μπορεί να είναι μικρότερη των τεσσάρων εβδομάδων.

(2) Η υποχρέωση εμπιστευτικότητας των φορολογικών αρχών σύμφωνα με το άρθρο 3-1 πρώτη παράγραφος του νόμου περί φορολογικής διοίκησης δεν εμποδίζει τον δήμο να λαμβάνει πληροφορίες από τις φορολογικές αρχές για χρήση κατά την εργασία του με την είσπραξη και τον έλεγχο των τελών επισκεπτών, όσον αφορά:

- α) ποιοι φορολογούμενοι έχουν αποκτήσει εισόδημα από υπηρεσίες καταλύματος στον δήμο
- β) το ποσό των εσόδων από τις εν λόγω υπηρεσίες που αναφέρονται από έναν φορολογούμενο και μια εταιρεία διευκόλυνσης που χρησιμοποιείται από τον φορολογούμενο
- γ) τις διευθύνσεις καθεμίας από τις μισθωμένες μονάδες του φορολογούμενου.

Άρθρο 2-8 Επιβολή αναγκαστικής χρηματικής ποινής

(1) Εάν ο υπόχρεος για την καταβολή του τέλους δεν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με τα άρθρα 2-5 ή 2-7 πρώτο εδάφιο, ο δήμος μπορεί να επιβάλει στον υπόχρεο καταβολής του τέλους αναγκαστική ημερήσια χρηματική ποινή. Η αναγκαστική χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι υψηλότερη από το πενταπλάσιο του ποσού των δικαστικών εξόδων ανά ημέρα.

(2) Ο δήμος μπορεί να εκδίδει κανονισμούς σχετικά με το ύψος και τον καθορισμό των αναγκαστικών χρηματικών ποινών.

Άρθρο 2-9 Προσφυγή και αναβολή πληρωμής

(1) Μεμονωμένες αποφάσεις σχετικά με το τέλος διαμονής μπορούν να προσβληθούν σύμφωνα με τους κανόνες του νόμου περί δημόσιας διοίκησης.

(2) Το τέλος διαμονής καταβάλλεται κατά τον χρόνο και στο ποσό που ορίζεται στην απόφαση, ακόμη και αν έχει ασκηθεί έφεση κατά της απόφασης ή έχει ασκηθεί προσφυγή κατά της απόφασης.

(3) Σε ειδικές περιπτώσεις, ο δήμος μπορεί να χορηγήσει αναβολή πληρωμής.

Άρθρο 2-10 Τέλη υπερημερίας και τόκοι υπερημερίας

(1) Το οφειλόμενο τέλος διαμονής αποτελεί τη βάση για την επιβολή του οφειλόμενου ποσού.

(2) Σε περίπτωση εκπρόθεσμης καταβολής του τέλους στον δήμο, ο υπόχρεος καταβολής του τέλους καταβάλλει τόκους σύμφωνα με τον νόμο περί τόκων υπερημερίας.

Άρθρο 2-11 Ανακοίνωση

(1) Ο δήμος κοινοποιεί, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στο υπουργείο την απόφαση του δημοτικού συμβουλίου για την έκδοση κανονισμών σχετικά με το τέλος διαμονής σύμφωνα με το άρθρο 2-1.

(2) Το υπουργείο δύναται να ορίσει με κανονισμούς λεπτομερέστερους κανόνες σχετικά με την ανακοίνωση και την έναρξη ισχύος του τέλους.

Κεφάλαιο 3. Τέλος επισκεπτών για το Longyebyen

Άρθρο 3-1 Τέλος επισκεπτών για το Longyearbyen

(1) Ο Βασιλιάς εκδίδει κανονισμούς σχετικά με το τέλος επισκεπτών για το Longyearbyen. Το τέλος επισκεπτών καταβάλλεται ως τέλος για την παροχή καταλύματος στο Longyearbyen και ως τέλος για κάθε επιβάτη που

αποβιβάζεται ή επιβιβάζεται σε συμβατικά κρουαζιερόπλοια και κρουαζιερόπλοια αποστολής στο Longyearbyen.

(2) Το τέλος επισκέπτη χρηματοδοτεί δημόσιες υποδομές και δημόσιες υπηρεσίες που αποτελούν προϋπόθεση για την τουριστική δραστηριότητα στο Longyearbyen, καθώς και άλλες υπηρεσίες για την τουριστική βιομηχανία.

Κεφάλαιο 4. Τελικές διατάξεις

Άρθρο 4-1 Έναρξη ισχύος

(1) Ο νόμος τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία που ορίζει ο Βασιλιάς. Ο Βασιλιάς μπορεί να θέσει σε εφαρμογή επιμέρους διατάξεις σε διαφορετικές χρονικές στιγμές.

(2) Το υπουργείο δύναται με κανονισμούς να εκδίδει μεταβατικές διατάξεις σχετικά με την έναρξη ισχύος.

(3) Έως ότου τεθεί σε ισχύ η τροποποίηση του άρθρου 4-2 του άρθρου 2-14 του νόμου περί επιβολής του νόμου, τα τέλη επισκεπτών μπορούν να εισπράττονται από τον δήμο σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την είσπραξη των φόρων.

Άρθρα 4-2 Τροποποιήσεις του νόμου περί αναγκαστικής εκτέλεσης

Από την ημερομηνία που καθορίζεται με βασιλικό διάταγμα, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις στον νόμο αριθ. 86 της 26 Ιουνίου 1992 σχετικά με την αναγκαστική εκτέλεση: Στο άρθρο 2-14 προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

στ. Τέλος επισκεπτών και αναγκαστική χρηματική ποινή σύμφωνα με τον νόμο για τα τέλη επισκεπτών